

Endvidere foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en forhøjet Ligning til Amternes Skolefonds.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 515).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 326 af 28. Juni 1920.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 516).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 4631) *samt dets Overgang til tredie Behandling* *vedtoges* uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4399).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Dahl: I Lov Nr. 58 af 29. Marts 1904 var det fastsat, at Sogneraadene kunde bevilge Formændene som Medhjælp til Udførelsen af de dem paahvilende Forretninger et aarligt Beløb, som ikke maatte overstige 30 Ø. pr. Individ af Kommunens

Indbyggerantal efter sidste Folketælling, eller 500 Kr. Hvis Sogneraadene ønskede at bevilge deres Formænd en højere Sum som Medhjælp til de dem paahvilende Forretninger, maatte Amsraadenes Samtykke indhentes dertil. Allerede før de overordentlige Forhold, som Krigen medførte, var indtruffet, havde vistnok i hvert Fald adskillige Amsraad meddelt Sogneraadene en almindelig Tilladelse til indenfor bestemte Grænser at forhøje de ved Loven af 29. Marts 1904 fastsatte Beløb. Da de overordentlige Forhold, som Krigssituationen medførte, i høj Grad forøgede det Arbejde, som paahvilede Sogneraadsformændene, blev der i 1917 vedtaget en Lov, som gav Sogneraadene Bemyndigelse til uden Amsraadenes Samtykke at forhøje Beløbet. Siden den Tid har vi hvert Aar her i Rigsdagen behandlet et Lovforslag, der fornyede Loven af 9. Marts 1917, idet denne kun gjaldt for eet Aar, og de følgende Fornyelser har ogsaa kun haft Gyldighed for eet Aar. Nu foreslaas det ved det foreliggende Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd for sjette Gang, og ligesom ved tidligere Lejligheder under Henviisning til de overordentlige Forhold, at give Sogneraadene den nævnte Bemyndigelse, denne Gang for det kommunale Regnskabsaar 1922—23. Nu er det ganske vist saadan, at disse overordentlige Forhold vel nok bliver mindre og mindre; baade stiger Pengenes Købeevne, og de mange særlige Forretninger, som Sogneraadsformændene havde under Krigssituationen, bliver færre og færre. Men man kan sikkert gaa ud fra som givet, at i lange Tider vil Sogneraadsformændenes Forretninger ikke komme tilbage til det Omfang, som de havde, da Loven af 29. Marts 1904 blev givet. Selv om de overordentlige Forhold helt forsvinder, er de Hverv, som Sogneraadsformændene har, de Forretninger, som paahviler dem, efterhaanden vokset i en saadan Grad, at de langt overstiger det Omfang, man regnede med, den Gang den oprindelige Lovbestemmelse blev givet, ifølge hvilken de uden Amsraadets Tilladelse højst kunde faa 30 Ø. pr. Individ af Kommunens Indbyggerantal eller 500 Kr. De Forhold vil neppe komme tilbage, og vi fra vor Side synes derfor, at det kunde være rimeligt, at denne Lov ikke kom til at gælde for et enkelt Aar, men at man i det hele taget gav Sogneraadene Myndighed til at bestemme, hvad de mente, det var billigt at give Formanden til Medhjælp til Udførelse af de Forret-